

^е Гл. 40; 29.
^{жс} Псал. 7; 9.

з 1 Цар. 16; 7.

и Мат. 4; 47.
41; 42, 45.
Гл. 7; 29.

и Псал. 102;
26, 27. Иса.
40; 8. 51;
6. Мат. 5;
48. 4 Пет.
4; 25.

к Мат. 5; 52.
49; 9. Мар.
40; 14. ^иКор.
7; 40, 41.

л Зах. 14; 12.
м Иса. 66; 24.
Мар. 9; 44,
и друг

и Йов. 21; 15.
Гл. 6; 24.

И рече имъ: Вы сте ^{екоито} показвате сѣбе 45
си праведни прѣдъ человѣцы-тѣ; но ^{жс}Богъ
знае сърдца-та ви; ^изашото онова което е
высоко въ человѣцы-тѣ, то е мързость прѣдъ
Бога. ^иЗаконъ-тѣ и пророци-тѣ до Іоанна 46
блаж; отъ тогази царство-то Божie ся bla-
говѣствува, и ксякой ся нуди да влизе въ
него. И ^ипо лесно е небе-то и земя-та да 47
прѣминжтѣ, а не една точка отъ законъ-тѣ
да падне. ^иВсякой който напушта женж-тѣ 48
си и ся оженя за другж, прѣлюбодѣству-
ва, и ксякой който ся ожени за напуснж-
тѣ отъ мжжъ, прѣлюбодѣствува.

Имаше иѣкой си человѣкъ богатъ, и о- 49
бличаще ся въ багрѣницж и виссонъ, и ве-
селяше ся всякой день свѣтло. Имаше пакъ 20
и иѣкой сиромахъ на име Лазарь, който
покрытъ съсъ срупен лежаше прѣдъ вра-
та-та му. И желаяше да ся насыти отъ 21
трошицы-тѣ, които падащ отъ тръпезж-
та на богатый-тѣ; но и псета-та идвахж
та лижахж раны-тѣ му. И дойде врѣме та 22
умрѣ сиромахъ-тѣ, и занесохж го ангели-
тѣ на лоно-то Авраамово. Умрѣ и богатый-
тѣ и погребенъ бы. И въ пъкълъ-тѣ, кога- 25
то бѣше на мжки, дига очи-тѣ си и вижда
издалечь Авраама и Лазаря въ неговы-тѣ
обятія. И той извика и рече: Отче Авра- 24
аме, помилуй мя, и проводи Лазаря, да на-
кваси край-тѣ на пърстъ-тѣ си въ водж,
^и да расхлади языкъ-тѣ ми; ^изашото съмъ
на мжки въ тойзи пламъкъ. Но Авраамъ 25
рече: Сынко, ^инапомни си че ты си въ-
пріялъ твои-тѣ добрины въ животъ-тѣ си;
така и Лазарь злины-тѣ; а сега той е на
утѣшениe, а ты на мжки. И освѣнь всич- 26
ко това, между насъ и васъ е утвѣрдена